

et Beløb paa ca. 29 Mill. Kr. Det vil sige, at Finansplanen gaar ud paa at fremskaffe ca. 29 Millioner, eller, hvad der bliver det samme, man forventer, at hvis der ikke nu gennemførtes Foranstaltninger til at modvirke det, vilde der være et aarligt Underskud paa ca. 29 Millioner. Maaske det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) vil finde sig tilfredsstillet ved at se, at saaledes sige hans egne Meningsfæller. Det er den Plan, der er lagt for os. Men hvorfra har den højtærede Finansminister dette Tal? Han har selv sagt det: Jeg behøver disse Penge i Kraft af, at jeg anser det Budget, jeg forelægger for 1912—13, for et Normalbudget. Hvorledes stiller dette normale Budget sig? Det stiller sig saaledes, at der er et Underskud paa 11,6 Mill. Kr., og den højtærede Minister varslar, at der vil komme et Tillægsbevillingslovsforslag paa 6,25 Mill. Kr.; man vil se, at det bliver tilsammen mellem 17 og 18 Mill. Kr. Nu er der efter det, jeg før sagde, tidligere indført Skatter til et Beløb af ca. 11 Mill. Kr. Lægger man disse Tal sammen, vil man se, at det bliver 28,85 eller paa det allernærmeste 29 Mill. Kr. Det er dette Beløb, der skal dækkes.

Nu kan man naturligvis tumle med Tal paa mange forskellige Maader; jeg ønsker nu at tumle med dem, om jeg maa bruge det Udtryk, paa den Maade, der forekommer mig mest rationel og rimelig i denne Sammenhæng. Jeg ønsker da at spørge mig selv. — og det er noget lignende, som Ordføreren for mit Parti har gjort —: Er der virkelig en nødtvungen Sammenhæng mellem det, den højtærede Finansminister her ønsker, og det Underskud, han mener skulde dækkes derved? Her mener jeg nu, at man kan gøre en Betragtning gældende, der tyder paa, at den højtærede Finansminister har forlangt for meget. Det er det, jeg ganske kort vil gøre Rede for. For det første er der efter den Opstilling, jeg har foretaget, søgt en Balance straks, men hele Opstillingen betyder tillige dette, at Finansministeren søger en Dækning for en Række Aar, det er en Finansreform, som ikke skal gælde alene for næste Aars Budget, men skal gælde for et passende Antal Aar, lad os sige f. Eks. 10. Derfor vil

jeg undersøge paa den ene Side, hvad jeg kunde tænke mig, der var blevet forlangt for meget straks, og paa den anden Side Situationen, som den vil komme til at ligge om nogle Aar. Efter den Opstilling, som jeg har foretaget, og som ikke er parallel med den, som den højtærede Finansminister har foretaget, komme de 5,8 Mill. Kr., som figurere paa Budgettet til ekstraordinære Udgifter, til, naar de en Gang skaffes til Side ved Statslaan, at være en Mindreudgift. Det stiller sig ved denne Opgørelse anderledes, jeg gentager det, end ved Finansministerens. I de 29 Mill. Kr., som ere forlangte her i Skatter og til Dækning, ere i Virkeligheden de 5,3 Millioner indesluttede, og de maa da fradrages det Underskud, som skal dækkes. Den ærede Ordfører for mit Parti har tillige gjort opmærksom paa, at man sædvanlig bruger et Par Millioner mindre paa Finanslovens § 26, og jeg maa tillige henvise til, at han gjorde opmærksom paa, at det ikke var usandsynligt, at man kunde forvente større Indtægter, end der var antaget paa Budgettet, baade paa Toldens, Jernbanetaksternes og paa Stempelafgifternes Omraade. Dette sidste Punkt vil udgøre godt og vel 3½ Mill. Kr., og det er dog en saadan Sum, at selv om man ikke kan fastslaa den nøjagtig, maa den dog sammen med de andre Summer, der her ere opstillede, gøre en betænkelig ved den hele Beregning. I det hele taget er det naturligvis et Felt, hvor der kun kan tumles med Tallene med den allerstørste Varsomhed, og til syvende og sidst beror det hele vel nok paa, hvad jeg vil kalde enten et politisk eller et økonomisk Instinkt. Men hvis dette er Forholdet, kræver det netop det, at man gaar frem med den allerstørste Varsomhed, naar man kan pege paa Punkter, der tyde ret alvorligt paa, at der er forlangt for meget. Men vender jeg mig saa til Fremtiden, forekommer det mig, at man ogsaa her maa kunne komme til Punkter, hvor man maa kunne opnaa mindre Udgifter. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) gjorde opmærksom paa, at der kunde ventes et større Udbytte af de saakaldte cirkulerende Penge paa ca. ½ Mill. Kr. aarlig. Der er desuden nedsat en Kommission angaaende Jernbaneadministrationen, og antagelig vil